

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 3443/2025
04.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Драгане Бољевић, Јасмине Симовић, Зорице Булајић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић адвокат из ..., против тужених „Железнице Србије“ АД Београд и „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд, ради накнаде трошкова за исхрану у току рада и трошкова регреса за коришћење годишњег одмора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3210/23 од 07.03.2024. године, у седници одржаној дана 04.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3210/23 од 07.03.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3210/23 од 07.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 1107/21 од 16.06.2023. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени „Железнице Србије“ АД Београд да на име накнаде штете за трошкове исхране у току рада и трошкове регреса за коришћење годишњег одмора исплати тужиоцу новчане износе наведене у том ставу изреке са затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужени „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд обавезе да, солидарно са туженим „Железнице Србије“ АД Београд, исплати тужиоцу накнаду штете за трошкове исхране у току рада и трошкове регреса за коришћење годишњег одмора у износима наведеним у том ставу изреке са затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд да на име накнаде штете за трошкове исхране у току рада и трошкове регреса за коришћење годишњег одмора исплати тужиоцу новчане износе наведене у том ставу изреке са законском затезном каматом на сваки новчани износ почев од означених датума до исплате. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 86.363,11 динара са затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате. Ставом петим изреке,

обавезан је тужени „Инфраструктура железнице Србије“ АД Београд да на име трошкова парничног поступка исплати тужиоцу износ од 175.899,58 динара са затезном каматом од извршности одлуке о трошковима поступка до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3210/23 од 07.03.2024. године, ставом првим изреке одбијене су као неосноване жалбе тужиоца и тужених и потврђена пресуда Основног суда у Краљеву П1 1107/21 од 16.06.2023. године у првом, другом, трећем и петом ставу изреке. Ставом другим изреке, укинута је одлука о трошковима поступка садржана у четвртном ставу изреке пресуде Основног суда у Краљеву П1 1107/21 од 16.06.2023. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, дела првог става изреке о одбијању његове жалбе, тужилац је због погршене примене материјалног права, благовремено изјавио ревизију предвиђену чланом 404. ЗПП (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, о тужиочевој посебној ревизији у овом спору није потребно одлучивати ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Побијана другостепена пресуда, у делу којим је правноснажно одлучено о солидарној одговорности туженог „Инфраструктура железнице Србије“ АД (послодавца следбеника), насталог статусном променом туженог „Железнице Србије“ АД Београд (послодавца претходника) из члана 489. став 1. тачка 1. и став 2. Закона о привредним друштвима (издвајање уз оснивање), за обавезе из радног односа тужиоца са послодавцем претходником не одступа од одлука ревизијског суда у истим чињеничноправним споровима након усаглашавања праксе Врховног суда са правним ставом Уставног суда у погледу примене члана 505. став 1. тачка 2. наведеног закона.

Из тог разлога, на основу члана 404. ЗПП, одлучено је као у првом ставу изреке.

О дозвољености ревизије у споровима о новчаним потраживањима из радног односа одлучује се сходном применом члана 403. став 3. ЗПП – према вредности предмета спора побијаног дела, као у другим имовинскоправним споровима. Вредност предмета овог спора у побијаном делу је нижа од вредности која је по наведеној одредби меродавна за дозвољеност ревизије, због чега је на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић